

10. Írán

Vždycky když lidem ve svém okolí oznámím, kam se chystám příště, následují určité reakce. Občas je to nadšení, občas závist, ale ještě jsem nezažil nic podobného jako při cestě do Íránu. Tam jsem se rozhodl vydat s Kovym, Honzou a Jankem z *Honest Guide*, Honzou Tunou z *A dost!* a Richardem z pořadu *Darwinovy ceny*. Většina reakcí se nesla v duchu: *Není to tam nebezpečné?* Jednoho z nás se dokonce máma zeptala, jestli ho nemá zabít rovnou ona v České republice, že kvůli tomu nemusí nikam jezdit. My jsme ale byli z Íránu nadšení, a co víc, naše složení předpovídalo opravdu veselý výlet.

Co nevidět přišel listopad a my seděli v letadle do íránského hlavního města Teheránu. Přestupovali jsme na Ukrajině, kde si kluci koupili na posilnění trochu vodky a na můj vkus pak začali dělat trochu moc hluku a nevhodných poznámek o Alláhovi.

Naštěstí nás nikdo nezatknul, a tak jsme se v Íránu mohli vydat prozkoumávat hlavní město. Schválně jsem si o Íránu dopředu moc nezjišťoval a moje představa byla, že na ulicích bude písek, domy budou poničené a kolem budou jezdit třicet let stará auta. Nemohl jsem se mýlit víc. V teheránských ulicích jsme viděli spoustu zeleně a stromů, laviček i fontán. Auta tam byla srovnatelná s těmi u nás. Jelikož jsme přijeli v pátek, kdy mají muslimové svátek, mohli jsme se projít úplně vyklizeným Grand Bazaarem – jedním z největších tržišť na světě. Pro místní jsme

byli zajímavá atrakce. Já jsem byl v daný okamžik pravděpodobně jediný blondák v celém Íránu a Honza Tuna chodil i přes náš nesouhlas všude bos. Když jsme nastoupili do metra, doslova nás obklopili lidi, vyptávali se na všechno možné a každý jsme rozdali aspoň dvacet selfiček.

Ještě zajímavější než hlavní město byla íránská příroda, kterou jsme měli šanci pozorovat během přesunu z Teheránu

5 ZÁKLADNÍCH TIPŮ

1. Neříkejte, že jste nevěřící. To se radši hlase ke křesťanství.
2. Delší vzdálenosti nejlépe urazíte autobusy, které jsou daleko luxusnější a prostornější než ty české.
3. Přestože je většina Íránců velmi milá, najdou se i tací, kteří se vás pokusí vyprovokovat ke kritice vlády a zavolají policii. Dávejte si pozor.
4. Během svátku Nourúz (21. března) je všechno zavřené a je to asi nejhorší čas na návštěvu země.
5. Platí se tu měnou riál, ale ceny se uvádějí v tůmánech. 1 tůmán = 10 riálů. Tudíž když něco bude za deset, budou po vás ve skutečnosti chtít stovku.

do Rámsaru, města nacházejícího se u největšího jezera na světě – Kaspického moře. Rád bych ji k něčemu přirovnal, ale nevím k čemu. Před očima se nám tyčily velehory obsypané stromy, zářící nejen zeleně, ale třeba i červenou a žlutou, pod nimi

tekly řeky s jasně azurovou vodou a místy byla vidět i obrovská azurová jezera. Společnost nám na cestě dělal John, postarší íránský alkoholik, který fungoval i jako jukebox. Bohužel byl zaseknutý a zpíval pořád

NEZAPOMEŇTE

- Íránci NEJSOU Arabové, nýbrž Peršané – pozor, ať je tím neurazíte;
- Írán je muslimská autoritativní země;
- ženy tu musejí nosit hidžáb a muži dlouhé kalhoty;
- vízum si zaplatte dopředu online.

